bloc-noets

Pretenţiuni exagerate

de GEORGE FULGA

Se apropie sezonul organizărilor de box, în aer liber.

In intenţiunile organizatorilor au şi fost conturate câteva programe. Programele acestea cuprind întâlniri de mare răsunet, cari ar putea să desmorţească iarăşi interesul spectatorilor pentru box, şi să adune iarăşi la «Arenele Romane» atmosfera festivă a galelor de mare şi izbânditor răsunet.

Se şopteşte că anumite rubedenii din Ierusalimul F. R. Box-ului ar fi făgăduit o dată, unui actual oficial al «Federaţiei române de box». Evident, reuniunea ar fi prezentată sub eticheta unei grupări oarecare, dar ar canaliza eventualele beneficii spre limanul descoperit de pe acuma, al acestui oficial.

Cunoaştem aceste şoapte. Le cunoaştem, deasemeni, o oarecare consistenţă.

Ne vine greu să credem totuşi, că «Federaţia română de box» se va preta acestui joc de camuflare, şi va risca inevitabile viscole de admonestări, prilejuind unui oficial afaceri cari nu trebue să intre în zona preocupărilor oficiale.

Socotim, deaceia că până acum — în mod regulamentar — n'a fost reţinută la «Federaţia română de box» nici-o dată.

Pentru moment, prima gală dela «Arenele Romane» pluteşte în negura proectelor şi a intenţiunilor nedefinite.

Deşi în zona proectelor însă, un lucru este precis depe acum.

Mai mult decât în anii trecuţi, boxeurii sânt şi-acuma primii cari pun obstacole în calea organizărilor de box. Veniţi dela Paris, unde-au boxat pe burse de nimica, toţi profesioniştii noştri cari se mulţumeau în trecut cu burse rezonabile, pretind acuma sume umoristice. De necrezut.

Sandu Ion pretinde 30.000 de lei, Milică Teodorescu cere 30% din... încasările brute. O vedetă a matchurilor preliminare dela Paris, pretinde 40% din încasări.

Sub aceste sume — de 3 sau 4 ori bursele pe cari le-a acceptat Spakow anul trecut — nu mai discută nimeni. Orice insistenţă este inutilă

Peste argumentele dârze ale organizatorilor, vedetele matchurilor dela Paris, aştern un răspuns stereotip şi rece: — Dacă vă convine. Dacă nu, plec iarăşi la Paris...

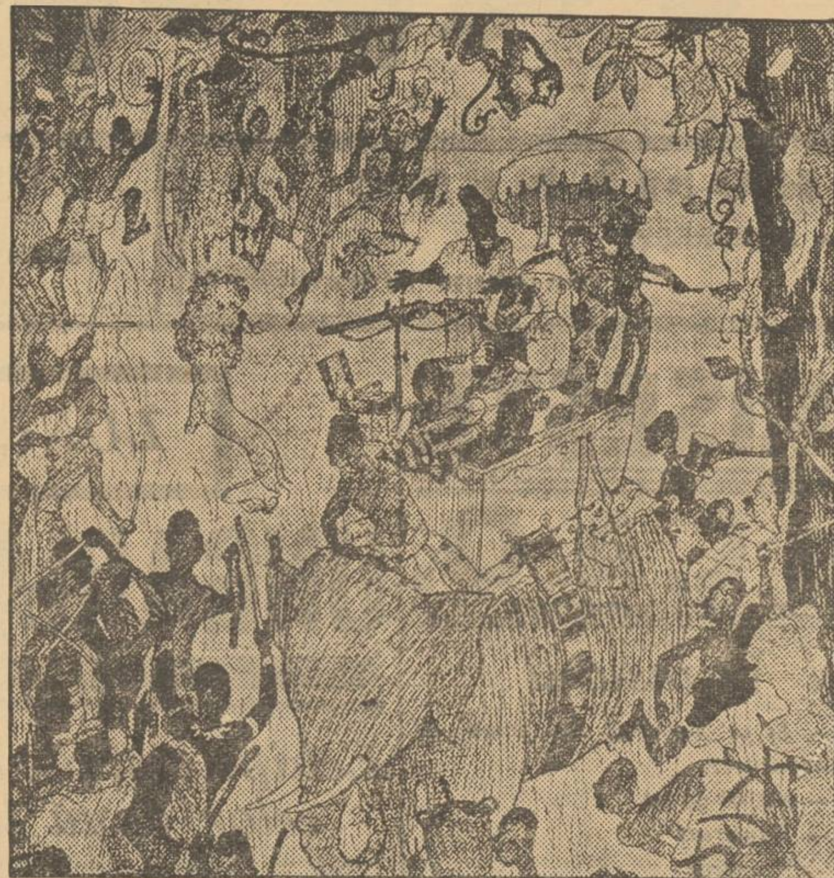
Ameninţarea aceasta a devenit în box, mai obsedantă decât tangoul «Spune-mi unde, când şi cum» în piaţa muzicilor autohtone. O cântă toţi boxeurii. N'o crede nimeni, dar o ascultă toată lumea. Fiindcă este, într'adevăr distractivă.

Pentru existenţa boxului românesc, însă, pentru nevoile organizărilor mari, în aer liber, pretenţiunile boxeurilor sânt grave.

In ele este cuprins decesul galelor din acest an, dela Arene. Căci, niciun organizator — chiar sub consecinţele unei insolaţii grave sau a unei subite paralizii cerebrale — nu va putea să suporte burse de 30 şi 40.000 de lei.

Pretenţiunile acestea anulează posibilităţile de organizare, din acest an, şi nu boxeurii — credem — sânt aceia cari trebue să saboteze organizările.

Umor britanic...

— Aşa! Şi acum, excelenţă, este timpul să binevoiţi a îndoi onorabilul dv. deget!...

(«Punck»—Anglia)

Echipa boxeurilor amatori care a reprezentat boxul românesc la campionatele dela Milano, s'a reîntors în Capitală.

Rezultatele dela Milano se cunosc. Nu le reamintim, ca să nu provocăm noui şi explicabile tristeţi. Am fost la Milano (adică, au fost alţii...), am văzut Domul (adică, l-au văzut alţii...) ne-am cumpărat pălării Borsalino la sursă (adică, şi-au cumpărat alţii..) am mâncat o respectabilă cantitate de spaghetti şi o bună porţie de bătae, şi ne-am întors să ne vedem de treabă, la domiciliul reuniunilor noastre mărunte şi periferice.

Coşmarul campionatelor europene din acest an, dela Milano, s'a volatilizat. Dar a lăsat în urmă câteva aspecte — mai puţin triste — pe cari ne facem o plăcută îndatorire să le însemnăm aici.

Din echipa condusă de d. C. Aureliu (Titi, cum i se spune în intimitate) şi învinsă la Milano de boxeuri de diverse naţionalităţi, a făcut parte şi Gaspar.

Nu vă amintiţi de Gaspar?..

Este olteanul care acum câţiva ani a venit pe jos dela Craiova la Bucureşti (n'avea nici măcar bani de tren) pentru a face box şi care în scurtă vreme a devenit unul din cei mai buni boxeuri amatori ai noştri.

Să vii pe jos dela Craiova la Bucureşti pentruca apoi să pleci confortabil cu trenul, la Milano, nu este o poveste tocmai banală.

Ultimul voiaj al lui Gaspar însă, a prilejuit discuţii cari se cer deasemeni semnalate.

La alcătuirea bugetului, pentru deplasarea echipei la Milano, s'a cerut la F. R. Box cât mai multă economie. S'au propus, cu această ocazie, fel de fel de soluţii, printre cari şi următoarea:

— Echipa să meargă cu clasa treia.

— Bine înţeles.

— Iar Gaspar să plece... pe jos.

— Dece pe jos?..

— Fiindcă este obişnuit. Tot pe jos a venit dela Craiova, când a intrat în box.

— Atunci, să plece şi d. Aureliu pe jos!... a intervenit un oficial, în recent conflict cu actualul secretar general al «Federaţiei române de box». Fiindcă şi d. Aureliu, tot pe jos a venit la Federaţie, când a intrat în rândurile oficialilor.

— Şi tot pe jos merge, de când conduce secretariatul boxului românesc!... a intervenit unalt oficial.

— Dece?..

— Ca să poată să dea sigur, în gropi...

*

Deşi utile însă, cele două propuneri n'au fost acceptate. Intreaga echipă (inclusiv d. C. Aureliu — Titi, cum i se spune în intimitate — şi Gaspar) a plecat cu trenul.

Micul Gaspar a fost scutit astfel de reeditarea, în dimensiuni mai mari, a marşului pe care l-a făcut acum câţiva ani pe distanţa Craiova-Bucureşti.

In schimb, a fost condamnat (împreună cu alţi câţiva boxeuri din echipă) să facă pe hamalul, cărând... geamantanele unor nostime dudui cari s'au integrat echipei la Vincovice, şi n'au mai părăsit-o, până la întoarcerea în ţară...

După cum se vede, boxeurii componenţi ai echipei naţionale de box au avut şi alte obligaţii, decât pe acelea de a fi... învinşi la Milano. Au cărat geamantane. (Probabil, ca să nu-şi piardă forma).

Iar echipa naţională de box, plecată din Bucureşti numai cu componenţi de sex masculin, s'a înmulţit la Vincovice cu... două blonde reprezentante ale sexului slab.

Adevărata înmulţire a avut loc — se spune — la Milano.

Dar operaţia aceasta nu intră în palmaresul pur sportiv al echipei. Deaceia, nu-i acordăm o mai largă publicitate...

Castor

HALA DE... JUCĂTORI

Se apropie epoca transferărilor.

Cluburile, în dorinţa de a-şi forma o echipă cât mai bună — dacă se poate, cea mai bună — au început de mult să umble după jucători cu limba scoasă, iar jucătorii au început să-şi cam ridice nasul.

Dar nu sunt ei de vină. Ridicarea nasului a fost provocată de ridicarea preţurilor la licitaţia între cluburi. Şi ceeace este mai grav, această umflare a preţurilor nu e numai consecinţa conducătorilor de cluburi, cari fac pe nababii, ci este uneori produsul fanteziei unor gazete.

De pildă eri, un ziar de dimineaţă anunţa că C. A. O. a oferit 100.000 de lei pentru... Scovran dela Jiul. Oferta e atât de senzaţională încât nimeni nu a fost în stare să creadă aşa ceva.

Senzaţia aceasta nu am aflat-o însă direct dela sursă — adică din ziarul cu pricina — ci dela un conducător al CAO-ului, care ne spunea revoltat:

— Auzi dom'le ce pot să scrie unele ziare. Cum să dăm 100.000 de lei pe un jucător care are un singur picior.

Un coleg de redacţie i-a propus o soluţie ca să facă târgul.

— Dacă are un singur picior, oferiţi şi dvs. 50.000 de lei şi cu ceilalţi 50.000 cumpăraţi încă un jucător cu un picior...

E lesne de închipuit ce licitaţie furibundă deslănţuesc jucătorii cu... două picioare. Nu mai vorbim de jucătorii cari pe lângă picioare mai au şi cap. Vedetele acestea au ajuns la preţuri exorbitante.

Dar până unde vor merge pretenţiunile exagerate ale vedetelor? Unde vor ajunge preţurile acestea fabuloase?

Te pomeneşti că'ntr'o bună zi, un club îşi va vinde toţi jucătorii ca să cumpere cutare sau cutare vedetă.

Specula aceasta e periculoasă. Şi e periculoasă atât pentru cluburi cât şi pentru football în general. Deaceea se impune neapărat constrângerea acestei specule printr'o eventuală lege contra speculei sau — şi aceasta ar fi mai eficace — stabilirea unor preţuri maximale.

Dacă jucătorii au devenit o marfă care se desface pe tarabă, să procedăm cu ei ca la piaţă. Să le aplicăm un tarif maximal.

Şi ca să se poată controla dacă aceste vânzări se fac conform preţurilor stabilite, să se amenajeze în piaţă — lângă hala de păsări sau cea de peşte — o *«Hală pentru vânzarea jucătorilor»*.

In felul acesta se stârpeşte specula neruşinată şi se face şi o uşurare în achiziţionarea jucătorilor. Căci dacă va exista o hală de jucători, conducătorii de cluburi nu vor avea decât să se scoale disdedimineaţă şi să pornească la piaţă, odată cu gospodinele. Bineînţeles că toată lumea se va scula mai devreme, ca să găsească marfă pe sprânceană.

Hala de jucători ar fi cea mai utilă inovaţie. Mai cu seamă dacă s'ar introduce, la vară şi nişte răcitoare în care jucătorii să fie feriţi de primejdia fezandării.

Ceeace nu se va întâmpla, căci de frica căldurii, negustorii din hală vor anunţa la primele raze mai călduţe: *«Azi şi mâine, vindem cu 50 la sută mai eftin solduri de jucători»*.

A. Nol

Campionatul naţional universitar de football

Şi două importante evenimente în sportul şcolar

Reforma învăţământului superior rezervă mişcării sportive cu capital special cu privire la educaţie fizică şi turism. Se studiază, deocamdată, normele de desfăşurare a unui program de lucru care să încorporeze toate centrele universitare. Vom reveni cu altă ocazie, asupra noilor directive.

Ne mărginim să privim deocamdată încercările cari se fac în vederea organizării în mod efemer de campionate sportive, care să intereseze toate facultăţile precum şi centrele sportive universitare.

Conlucrare între Rectorat şi federaţii

Majoritatea studenţilor fiind înregimentaţi în diferite grupări de sport afiliate federaţiilor, activând la diferite secţiuni, a fost necesară colaborarea, care va aduce reale progrese mişcării.

Federaţia prezidată de d. Viorel Tillea a studiat de multă vreme şi organizarea unui campionat universitar. Au fost impedimente cari de astădată, înlăturate fiind, uşurează posibilităţile de lucru, astfel că d. Octav Luchide va primi din partea comitetului federal, ce va avea loc în luna Mai, însărcinări importante dispunând tot odată creerea unei comisiuni universitare pe lângă celelalte comisiuni existente, care să se ocupe cu legitimări, transferări, controlul studenţilor dacă pot reprezenta gruparea universitară prin calitatea de student etc.

Inceputul se va face în acest an prin organizarea unui campionat naţional pe şcoli. Astfel ca Bucureştiul va fi reprezentat prin Academia Comercială, Universitatea şi Politehnica; Clujul cu Academiile de comerţ, de agricultură şi drept; Timişoara cu Politechnica; Cernăuţiul şi Iaşul cu câte echipe au.

D. Octav Luchide, care se va ocupa şi de organizarea metodică şcolară la acest sport, vrea să creeze un spirit nou care fără îndoială va fi un stimulent pentru marea massă şcolară dar mai ales universitară.

Aceiaşi măsură va fi luată şi de celelalte federaţiuni în ce priveşte celelalte sporturi.

Colaborare între Rectorat şi Institutul Superior de educaţie fizică

Instituţia din Dealul Spirei, va aduce sportului universitar un real aport.

Va fi un organ de pregătire temeinică a elementelor şi de îndrumare sportivă.

In vederea deplasării la Paris I. S. E. F.-ul se va ocupa cu cantonarea lotului, propunând încartiruirea la Predeal cu 3 săptămâni înainte de plecare.

Cunoscând priceperea d-lor C. Busuioc şi Virgil Roşală asistent, care încă după acum studiază posibilităţile unei cât mai minuţioase pregătiri avem toată încrederea că se păşeşte pe un drum ce va da roade neîntârziate

Controlul medical

Tot prin I. S. E. F. se va face un control al sănătăţii acelora ce i-au parte în petrecerile de orice natură ar fi ele.

Comisiunea medicală este prezidată de d. dr. Traian Dumitrescu ajutat de d-nii Boby Zamfirescu, Picu Ionescu şi Şerban Florian şi nu va îngădui niciunui student să ia parte în orice competiţiune până ce nu va avea 6 fise în prealabil făcute. Un control minuţios se va face în perioada de cantonament propusă de I. S. E. F. la Predeal participanţilor la campionatele mondiale dela Paris.

România va participa în mod cert la campionatele mondiale

Ultima scrisoare primită dela Uniunea Studenţilor francezi, roagă insistent şi participarea României la campionatele mondiale.

Cum reprezentativele de football şi rugby au şanse mari la aceste probe demersurile se fac cu mult succes, având concursul oficialităţilor cari văd prin aceste rezultate afirmarea culorilor noastre naţionale.

Două evenimente sportive şcolare

Din informaţiunile pe care le avem, în cursul acestei luni se vor disputa în diferite centre ale Ardealului importante manifestaţiuni sportive cu caracter şcolar.

Inaugurând un sănătos program de popularizare al sportului şcolar, oficialităţile şcolare din Cluj şi Braşov vor organiza în cadrul unor impunătoare solemnităţi; Săptămâna Sportului şcolar cu care ocazie se vor disputa concursuri în diferite ramuri sportive între elevii şcoalelor secundare, normale şi comerciale.

Concursul dela Braşov

Din iniţiativa inspectoratului şcolar Braşov, cu concursul technic al profesorilor Şeitan şi Albrich, se vor disputa între 20-25 Mai mari concursuri sportive între elevii a 17 şcoli din Braşov, Făgăraş, Miercurea Ciucului, Dumbrăveni, etc.

Şi cel dela Cluj

La Cluj, iniţiativa aparţine profesorilor de educaţie fizică din acest oraş care sub îndemnul d. Prof. Teofil Faur vor organiza pe măreţul stadion Regele Carol II-lea un grandos concurs sportiv şcolar, în care atletismul va ocupa locul de frunte.

Iniţiativa celor dela Braşov şi Cluj pare că va servi ca un îndemn şi pentru celelalte centre.

La Timişoara se pare că au şi început pregătiri în acest sens şi în luna Iunie, cei mai buni elevi din Lugoş, Caransebeş şi Timişoara se vor întâlni în Capitala Banatului spre a disputa campionatele sportive şcolare ale Banatului.

La Craiova, exista o tradiţie în acest sens şi şcolarii din cetatea Banilor vor începe chiar în cursul săptămânii viitoare concursurile sportive şcolare ale Olteniei.

La Oradia Mare, pentru nordul Ardealului şi la Cernăuţi pentru Bucovina, la Chişinău pentru Basarabia şi Iaşi pentru Moldova, se va încerca organizarea de concursuri similare.

Iniţiativa pornită de şcoală, în scopul de a stimula gustul elevilor pentru concursurile sportive şi în special pentru atletism, este desigur bine venită.

Ea are avantajul că va fi organizată pe baze solide, de oameni competenţi şi autorizaţi, desfăşurându-es într'un cadru festiv, menit să prezinte sportul sub adevăratul său aspect publicului şi mai ales părinţilor.

Nici o lună până la matchul Belgia-România

(Continuare din pag. 1-a)

telor — pentru a se evita specula din ultimii ani — «Comisiunea tehnică de organizare», condusă de d. Haţiegan a luat măsuri, cari se cunosc

Spectatorii vor semna din timp formulare de înscriere, şi pe baza acestor formulare se va face distribuirea biletelor.

Tribunele stadionului vor fi mărite.

După cum se ştie, la A. N. E. F. au început lucrări în vederea construirii unei mari peluze, deasupra clădirei Haug. Este vorba de o peluză care va putea să găzduiască 5000 de spectatori.

Lucrările continuă ziua şi noaptea şi se crede că vor fi sfârşite înainte de 6 Iunie.

Pentru matchul Belgia—România, Federaţia va dispune astfel de 5000 de locuri în plus.

Lucrările cari au început la A. N. E. F. necesită un deviz de 15 milioane lei.

G. Fg.

CICLISM
SPRINT

MENTALITAŢI INAPOIATE

Stând de vorbă cu mai mulţi participanţi la cursa de fond de Duminică, majoritatea lor, s'a pronunţat:

— *«Vom sta plasaţi, n'o să tragem»*.

Iată o mentalitate profund eronată care învederează o stare de spirit înapoiată.

Cum să progresăm când nimeni nu vrea să «tragă»? Cum să ajungem şi noi la 36—38 km. pe oră, viteză medie când cicliştii noştri vin la start ca să facă o plimbare de agrement adăpostindu-se unul după altul?

E aci o racilă care trebuie remediată. Şi cât mai urgent. Căci altfel toţi acești alergători care aşteaptă o victorie la sprint se vor vedea enorm handicapaţi la primul contact cu străinii cari ştiu să fugă.

Sarcina de a eşi din acela invariabil şi ruşinos 32 pe oră (e vorba de cursele pe asfalt) le revine atât cicliştilor cât şi diriguitorilor de grupări cari trebuie să-şi educe băeţii în această direcţie iar nu să-i sfătuiască să stea plasaţi. Cu astfel de idei, nu vom ajunge la nivelul străinilor nici în anul 2000.

Când Bâzu Cantacuzino se află iar printre noi...

de Val. Făgărăşanu

De Joi seară, popularul Bâzu Cantacuzino se află din nou printre noi, după o absenţă de aproape 3 luni.

Bineînţeles că apariţia lui în Bucureşti nu putea fi altfel decât tot pe calea aerului.

Dintr'un avion al companiei „Aire France" Bâzu a descins Joi la orele 8.30 pe aerodromul Băneasa cu obişnuitul surâs pe buze...

— Bine cuvântată ţară! a fost prima exclamaţie a excelentului pilot.

— Nu ştiu domnule, dela graniţă, la Porţile de Fier parcă se schimbă totul...

Un alt colorit, o altă lumină te face să uiţi că eşti într'o ţară într'adevăr binecuvântată de Dumnezeu.

Dar acest accent de lirism al lui Bâzu, a trebuit să fie întrerupt de numeroşii prieteni şi admiratori veniţi în întâmpinare.

Ziariştii cei privilegiaţi cari aflaseră de reîntoarcerea lui Bâzu în Capitală au tăbărât pe el.

— Dar cu noi ce faci? Nu ne spui nimic?

— Se poate, tocmai pe voi să vă uit!

Credeţi-mă însă că acum sunt extrem de obosit. Uite cel Mâine la 5 jumătate veniţi cu toţi la mine. Putem sta de vorbă atunci în linişte.

Aşa s'a făcut că eri la ora indicată m'am prezentat în eleganta locuinţă a popularului „as" al aviaţiei româneşti.

Se vede că nu o simplă întâmplare a făcut ca şi în restul timpului, Bâzu Cantacuzino să fie totuşi legat de aviaţie...

Intr'adevăr, locueşte în strada aviator Mircea Petre, într'un apartament pe cât de elegant pe atât de simplu şi impregnat de cel mai autentic stil românesc.

L-am găsit pe Bâzu înconjurat de câţiva confraţi, radiând satisfacţia omului care se găseşte în căminul său.

— Sunt încântat ca un copil care se bucură de vacanţă! — mi-a spus Bâzu văzându-mă că îi admir liniştea, aproape burgheză cu care se complace în confortul căminului său.

Am ajuns să aştept cu nerăbdare ziua de mâine, când plec pentru 2 zile la moşie, unde o să mă odihnesc şi să-mi revăd familia...

Sunt extrem de obosit şi extenuat.

Simţeam totuşi o datorie morală să vă fac — să spun aşa — un raport al activităţii mele în cele 3 luni de absenţă, şi nu atât vouă personal cu care am legături de prietenie, cât pentru publicul românesc faţă de care mi-am luat un mare angament...

Acest, aşa zis raport îl voi face de altfel şi comitetului de organizare al „Raidului în jurul lumii" şi d-lui ministru Radu Irimescu când se va întoarce dela Londra.

— Dar, în fond, care este scopul venirei la Bucureşti? — m'am adresat polisportivului şi popularului „Bâzu" fără intenţia de a-i lua un interview.

— Simţeam nevoia unei odihnei Am profitat de faptul că „Typhonul" meu se află la „Le Bourget" pentru 6—7 zile, sub supravegherea unei echipe de specialişti cari îl pun la punct şi m'am repezit în ţară!

M'a extenuat enorm munca titanică pe care o depun zi de zi de aproape trei luni. La asta contribue desigur într'o bună măsură şi continul risc pe care îl am.

Doream o recreaţie odihnitoare, aşa cum nu pot să o am decât aci în ţară, la moşie spre exemplu. Dar acest lucru nu mi-l pot îngădui pentru timp prea îndelungat. Două—trei zile. Apoi mă voiu ocupa cu punerea la punct al „ICAR-ului meu acrobatic, pe care dacă voi avea timp voi face şi câteva sboruri de încercare, săptămâna viitoare.

Aceasta însă dacă între timp nu voi fi chemat de o telegramă de la Paris.

De cum va fi gata „Typhonul" o telegramă urgentă îmi va întrerupe recreaţia de aci şi va trebui din nou să mă înham la munca uriaşe pe care o am de îndeplinit...

Şi, pe neobservate Bâzu se angajează tot mai adânc în povestirea vieţii sale din ultima vreme...

Vă daţi seama — continuă Cantacuzino — că munca mea este triplă.

In pregătirea acestui grandios proect pe care mi-am propus să-l îndeplinesc, cumulez tripla funcţie de pilot de raid, de pilot de antrenament şi conducător responsabil al lucrărilor.

Ca pilot de raid trebue să mă îngrijesc de pregătirea fizică, antrenament propriu zis de pilotaj pe care nu-l pot neglija, navigaţie astronomică, radiotelegrafie, radiogoniometrie etc.

Tot în această calitate îmi incumbă şi o sarcină destul de grea pregătirea administrativă a raidului, care este departe de a fi sfârşită.

Chestiunile financiare şi permise de „sur vol" prin diferite ţări sunt încă chestiuni nerezolvate definitiv.

Este cazul să subliniez aci modul cu totul excepţional cum ministerul aerului din Franţa şi compania petroliferă „Scheil" mi-au dat un concurs nesperat de binevoitor.

O muncă de uzură extraordinară trebue să o depun şi în calitatea de pilot de antrenament.

După cum se ştie aparatul meu este — ca celula — la fel cu al lui Rossi

Al meu este cu 4 compresoare şi al lui Rossi cu 2. Deşi „asul" a-

(Continuare în pag. IV-a)